

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **T. H.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 1. 7. 2014, č. j. KUJI 44936/2014, sp. zn. OOSČ 321/2014 OOSC/87,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 1. 7. 2014, č.j. KUJI 44936/2014, sp. zn. OOSČ 321/2014 OOSC/87 **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12.342 Kč k rukám právního zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 1. 7. 2014, č. j. KUJI 44936/2014, sp. zn. OOSČ 321/2014 OOSC/87 (dále též „žalovaný“) bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce jako opožděné. Odvolání bylo podáno proti rozhodnutí Městského úřadu Bystřice nad Pernštejnem ze dne 5. 2. 2014 č. j. DSH/2495/2014/Da (dále též „správní orgán I. stupně“), kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“) a to v souvislosti s porušením § 6 odst. 8 písm. a), b), c) a § 22 odst. 4 téhož zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 15. 11. 2013 v 17:03 hod. v obci na křižovatce silnice II. třídy č. ulice a č. ulice jako řidič motorového vozidla tovární značky, registrační značky: na příkaz svislé dopravní značky P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“ nezastavil vozidlo na takovém místě, odkud by měl do křižovatky náležitý rozhled, dále jako řidič motorového vozidla neměl u sebe doklady, které je povinen při řízení mít – řidičský průkaz evidenční č., osvědčení o registraci vozidla č. UAG 640001 a doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla – zelenou kartu č. Podle ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu a ust. § 11 odst. 1 písm. b) a § 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o přestupcích“) mu byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč.

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 3. 9. 2014 brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného, namítl jeho nezákonnost, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 9. 7. 2014, kdy osobně nahlédl do spisové dokumentace. Ačkoliv požádal o doručování písemností na e-mailovou adresu:, žalovaný písemnost na tuto adresu nevypravil s konstatováním, že jeho spisová služba nemůže vypravit e-mail na adresu s českou diakritikou. Dle názoru žalobce vyvinul-li by žalovaný minimální aktivitu směřovanou k cíli seznámit zástupce žalobce s předmětnou písemností a dotázat se na vlastní IT oddělení, byla by mu tato skutečnost sdělena. Zástupce žalobce záměrně užívá doménu s diakritikou, neboť je ve spojení se správními orgány často a velké množství úředníků jej registrovalo jako odběratele newsletterů a jiných reklamních a nevyžádaných sdělení na stránkách obsahujících nevhodnou tematiku. Vzhledem k tomu, že ostatní úřady bez obtíží žalobci na tuto elektronickou adresu doručují, neshledal důvodu, proč by na tuto adresu nemohl písemnosti doručovat pro vlastní neschopnost i žalovaný. Na doručování písemnosti ze dne 1. 7. 2014 je proto nutné hledět jako neúčinné, neboť dne 1. 7. 2014 nebyla písemnost vypravěna na doručovací adresu zástupce žalobce, ale na adresu, který není v užívání zástupce žalobce, ale odlišné osoby. Zástupce žalobce se o vydání rozhodnutí dozvěděl při telefonátu s žalobcem dne 28. 2. 2014. Toho dne počala plynout 30ti denní lhůta pro podání odvolání. Odvolání bylo podáno dne 11. 3. 2014, subjektivní 30denní lhůta pro podání odvolání při neoznámení rozhodnutí tak byla zachována.

Dále poznamenal, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je chybně uvedeno, že plná moc znějící na jméno byla doručena dne 6. 2. 2014, přičemž ze spisu je zřejmé, že plná moc byla doručena a založena do spisu již dne 5. 1. 2014. Napadené rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 5. 2. 2014, vypravěno bylo dne 6. 2. 2014 odpoledne, zatímco plná moc byla

doručena dne 6. 2. 2014 dopoledne. Rozhodnutí správního orgánu tak mělo být vypraveno zástupci žalobce.

Žalobce je proto přesvědčen, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo podáno včasně, neboť rozhodnutí bylo chybně doručováno toliko žalobci, ač mělo být doručováno jeho zástupci. Navrhl proto zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 8. 10. 2014 za klíčovou v této souvislosti považoval skutečnost, že ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tj. ke dni 5. 2. 2014, vypraveno téhož dne, nebyl žalobce v řízení nikým zastoupen a rozhodnutí proto bylo zcela v souladu s platnou právní úpravou doručováno přímo jemu. Žalobce začal být v řízení zastoupen teprve od následujícího dne, tj. ode dne 6. 2. 2014. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak bylo žalobci řádně oznámeno dne 19. 2. 2014, kdy mu byl do vlastních rukou doručen stejnopis tohoto rozhodnutí, tudíž jeho odvolání ze dne 11. 3. 2014 bylo jako opožděné zamítnuto. Žalovaný navrhl, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

V replice žalobce podané v návaznosti na vyjádření žalovaného ze dne 22. 10. 2014 poukázal žalobce shodně na skutečnosti uvedené v žalobě a dále poznamenal, že v protokolu o ústním jednání ze dne 8. 1. 2014 uvedl správní orgán, že „dostavil se jen zmocněnec, který měl jen kopii zmocnění, přičemž nebyla doručena stanoveným způsobem plná moc k zastupování“. Správní orgán toliko konstatoval, že zmocněnec se ústního jednání účastnit nesmí, neboť správní orgán nemá plnou moc k dispozici. V této souvislosti zaujal žalobce názor, že samotné podání plné moci jako prostého scanu plné moci je dostatečné k prokázání zastoupení, což podložil citovanou judikaturou NSS. Dále vyslovil názor, že měl-li správní orgán pochybnosti o existenci zmocnění, měl zmocněnce vyzvat dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění vady podání. Jelikož tak nebylo postupováno, nemohl žalobce ani jeho zmocněnec vědět, že správní orgán nebude k plné moci přihlížet a z jakého důvodu. Jinými slovy správní orgán vypravoval rozhodnutí ze dne 6. 2. 2014 přímo žalobci, ač dne 5. 2. 2014 učinil zástupce účastníka jeho jménem úkon a dne 5. 1. 2014 doručil správnímu orgánu plnou moc.

Z výše uvedených důvodů i nadále setrval na návrhu výroku rozsudku uvedeném v žalobě.

Ve správním spise je založen protokol (úřední záznam) ze dne 8. 1. 2014 č. sp. DSH/2203/2013/Da sepsaného se zmocněncem, nar., bytem, který doložil do spisu kopii plné moci ze dne 15. 12. 2013, která mu byla udělena „pro zastupování ve věci v plném rozsahu, ve všech stupních řízení, včetně řízení před správním soudem a doručování písemností. Zmocnitel projevem vůle akceptovat toto zmocnění žádá o doručování veškerých písemností na e-mail“. Z protokolu o ústním jednání ze dne 8. 1. 2014 vyplývá, že „obviněný se nedostavil, dostavil se jen zmocněnec, který měl jen kopii zmocnění, přičemž nebyla doručena stanoveným způsobem plná moc k zastupování“. V dalším protokolu o ústním jednání ze dne 5. 2. 2014 vyplývá, že „obviněný se nedostavil, také do ústního jednání, tj. 5. 2. 2014 nebyla doručena stanoveným způsobem plná moc k zastupování“. Ve věci popisovaného přestupku bylo rozhodnuto správním orgánem I. stupně dne 5. 2. 2014, č. j.

DSH/2495/2014/Da, č. sp. DSH/20203/2013/Da, rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 19. 2. 2014.

Dne 5. 2. 2014 bylo správnímu orgánu I. stupně zaslán originál plné moci zmocněnce textově shodné s kopií plné moci založené dne 8. 1. 2014 ve správním spisu. Dne 11. 3. 2014 bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně „*odvolání proti rozhodnutí*“ odeslané elektronickou formou z e-mailu: [.....](#), v němž je uvedeno: „*dnešního dne mne kontaktoval klient, že mu přišlo nějaké rozhodnutí. Toto mi přeposílá, avšak do dnešního dne jsem je ještě neobdržel. Z opatrnosti se proti rozhodnutí pod výše uvedenou spisovou značkou odvolávám*“. Následně dne 1. 7. 2014 bylo vydáno napadené rozhodnutí žalovaného.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro opožděnost. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá pouze z procesního hlediska, tzn., zda bylo odvolání důvodně zamítnuto jako opožděné či nikoliv, tedy zda odvolatel byl či nebyl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu I. stupně (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007, www.nssoud.cz). Z výše uvedeného vyplývá, že rámec soudního přezkumu rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání pro opožděnost, tvoří pouze uvedená skutečnost. Optikou tohoto názoru nahlížel soud i na souzenou věc.

Po přezkoumání této otázky dospěl k závěru, že předmětná žaloba z hlediska uplatněné žalobní námitky je důvodná.

Zdejší soud ve věci uvážil následovně:

Podle ust. § 28 odst. 1 o.s.ř. za užití § 64 s.ř.s. zástupci jež si účastník zvolil, udělí písemně nebo ústně do protokolu procesní plnou moc nebo plnou moc jen pro určité úkony. Udělení plné moci je třeba soudu vždy prokázat. To se může stát listinou obsahující prohlášení účastníka, jímž pověřuje zmocněnce svým zastupováním. Tuto písemnou plnou

moc lze nahradit prohlášením účastníka učiněným ústně do protokolu. Z listiny (z protokolu) musí být rovněž zřejmé, že zmocněnec plnou moc přijal. Při posuzování, zda písemná plná moc nebo ústní prohlášení účastníka o udělení plné moci mají potřebné náležitosti, je třeba vzít především v úvahu, zda spolehlivě prokazují oprávnění označeného zástupce jednat za účastníka řízení; smyslem těchto procesních úkonů je totiž prokázat soudu udělení plné moci. V případě, že je možné bez pochybností takové oprávnění dovodit z obsahu plné moci, ústního prohlášení účastníka, popř. z okolností, za kterých byla písemná plná moc soudu doručena, nebo za kterých bylo učiněno ústní prohlášení, nemají případné vady v písemné plné moci nebo ústního prohlášení účastníka o udělení plné moci za řízení význam. V projednávané věci je nepochybné, jaké věci se plná moc ze dne 15. 12. 2013 týkala, kdo je zmocnitelem a kdo zmocněncem. Tento závěr se logicky promítá i do řešení konkrétních námitek žalobce, které v jejich souhrnu lze shledat důvodnými.

Zdejší soud se zabýval námitkou platnosti či neplatnosti plné moci doručené a založené do spisu, nikoli dne 5. 1. 2014, jak uvedl žalobce, nýbrž 8. 1. 2014 a s ní spojeným postupem správních orgánů. Obdobná námitka již byla řešena v judikatuře Nejvyššího správního soudu. Poukázat lze např. na rozsudek ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 As 13/2005-65 a ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26, dostupné na www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud ve druhém z citovaných rozsudků uvedl, že **k prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat ve správním řízení účastníka postačí plná moc předložená v kopii, pokud správní orgán nemá na základě konkrétních okolností případů pochybnosti, zda byla účastníkem řízení skutečně udělena**. V takovém případě si správní orgán vyžádá plnou moc v originále nebo její ověřenou kopii. Dále bylo v rozsudku konstatováno, že správní řád nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla předložena v originálu nebo v ověřené kopii a ani nespojuje účinky zastoupení teprve v souvislosti s předložením plné moci v této podobě. Dostačuje-li předložení plné moci v prosté kopii, je na její roveň postavena i nekonvertovaná písemnost doručená prostřednictvím datové schránky zmocněné osoby. Plná moc, resp. průkaz plné moci, je prohlášení zmocnitele především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna, a dokládá, že účastník správního řízení se dohodl na svém zastoupení a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva. Obsahem průkazu plné moci tak musí být uvedení osoby zmocněnce, konkrétní rozsah zmocnění, okamžik, od které platí a podpis zmocnitele. Pokud zmocněnec disponoval udělenou plnou mocí mající všechny uvedené náležitosti, bylo proto dostačující k tomu, aby nastaly účinky zastoupení, že její prostá kopie byla předložena správnímu orgánu v řízení, k němuž se vztahovala (srov. Rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2014, č. j. 7 As 135/2014-32, www.nssoud.cz).

Krajský soud na základě právního názoru NSS vysloveného ve výše citovaném rozhodnutí, neshledal důvod, aby se od vyslovených závěrů odchyloval. V projednávané věci se zmocněnec žalobce prokázal kopií plné moci, v níž byl jasně uveden rozsah zmocnění, označená osoba zmocněnce, datum udělení plné moci i podpis žalobce. Nelze se však ztotožnit s žalobní připomínkou, že žalobce požádal o doručování písemností na e-mail:, nýbrž žádal o doručování veškerých písemností na e-mail: (viz obsah žaloby). Správní orgány proto pochybily, když po předložení plné moci, byť v prosté kopii v této formě nekomunikovaly se zmocněncem prostřednictvím uvedené e-mailové adresy. Teze žalovaného, že písemné vyhotovení správního orgánu I. stupně bylo doručováno přímo žalobci, neboť v té době ještě nebyl v řízení zastoupen zmocněncem, jehož plnou moc

k zastupování (originál) obdržel až dne 6. 2. 2014, proto neobstojí a je ryze formalistická. Význam plné moci spočívá pouze v prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat zmocnitele navenek vůči jiným subjektům. V daném případě tedy správní orgán pochybil, neboť postačilo doložení toliko kopie plné moci (srov. obdobně též rozsudek NSS ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 162/2014-31, www.nssoud.cz).

Zdejší soud se proto ztotožňuje se závěry dle judikatury NSS výše citované, že s ohledem na skutkové okolnosti tohoto případu není důvod pochybovat o právních účincích zastoupení v daném správním řízení. Byla-li proto do správního spisu zaevidovaná plná moc zmocněnce udělena dne 15. 12. 2013 dne 8. 1. 2014, byly dány důvody jeho účasti při ústním jednání dne 8. 1. 2014 nařízeném v řízení o přestupku, předvolání k ústnímu jednání nařízeném na den 5. 2. 2014 i doručení mu rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5. 2. 2014. Dále mělo být přihlédnuto a vyhodnoceno „vyjádření ke spisovému materiálu“ zaslané elektronickou formou zmocněnce žalobce dne 5. 2. 2014 (11:41 AM). Byť správnímu orgánu I. stupně byl doručen originál plné moci zmocněnce žalobce dne 6. 2. 2014, zaslaný prostřednictvím pošty dne 5. 2. 2014, nemá tato skutečnost žádný vliv na závěr, že pouhá kopie plné moci je považována za prokázání řádného zastoupení.

Optikou shora uvedeného soud proto zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení proto žalovaný zruší rozhodnutí správního orgánu I. stupně a správní orgán zaváže v dalším postupu právním režimem nastaveným zdejším soudem v odůvodnění jeho rozhodnutí (ust. § 78 odst. 6 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které mu vznikly v souvislosti se zastoupením a zaplacením soudního poplatku. Z obsahu spisu vyplývá, že v řízení úspěšnému žalobci vznikly náklady řízení za 3 úkony právní služby po 3.100 Kč za 1 úkon (převzetí a příprava zastoupení, 2x písemné podání soudu, tj. žaloba a replika k vyjádření žalovaného ze dne 22. 10. 2014) podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, 3x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky) a za zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Odměna právního zastoupení byla zvýšena o částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 % podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, tj. 2.142 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 15.342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 3. června 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová